



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci žalobkyně **E. B.**, bytem K. 72, R. – K., zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2015, č. j. KUOK 46912/2015, **ve věci přestupku**,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2015, č. j. KUOK 46912/2015, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce Mgr. Jaroslava Topola náhradu nákladů řízení ve výši 29.761 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 3. 2015, č. j. MMpr/040018/2015/KoM, pro opožděnost. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustila tím, že dne 30. 9. 2014 v době kolem 11:22 hodin v obci Přerov na ulici 9. května, ve směru jízdy z města na obec Horní Moštěnice, jako řidička motorového vozidla tovární značky VW Passat, registrační značky X, překročila nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50 km/h, kdy jí hlídkou Policie ČR, Dopravního inspektorátu Přerov, byla naměřena silničním radarovým rychloměrem MicroDigiCamLTI rychlost 66 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, jí tedy byla jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/h. Za tento přestupek jí byla uložena pokuta ve výši 1.800 Kč a dále povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Krajský soud se nejprve zabýval otázkou včasnosti žaloby a konstatuje, že žaloba byla podána včas.

Dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Dle § 40 odst. 3 věta první s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Z tvrzení žalobkyně a z doručenky založené ve správním spisu soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo zmocněnci žalobkyně doručeno prostřednictvím datové schránky ve čtvrtek dne 4. 6. 2015. Posledním dnem lhůty pro podání žaloby tak bylo úterý 4. 8. 2015. Žaloba byla soudu doručena prostřednictvím držitele poštovní licence dne 19. 8. 2015. Z poštovního razítka na obálce je rozeznatelné pouze poštovní směrovací číslo podací pošty a ani náznakem není zřejmý den podání zásilky poště.

Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006 – 82, ve kterém vyslovil, že „žalobu lze odmítnout pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., je-li jisté, že nastaly skutečnosti rozhodné pro právní závěr o opožděnosti. Tak tomu není, jsou-li skutečnosti tvrzené účastníkem řízení, které jsou v rozporu s obsahem spisu, na němž spočívá závěr o opožděnosti žaloby, možné a pravděpodobné“. Stejně tak z rozsudku NSS ze dne 30. 3. 2015, č. j. 1 As 13/2004 – 94, plyne, že „odmítá-li soud

žalobu pro opožděnost, musí mít zcela nepochybně prokázáno, že žaloba byla podána opožděně. Pokud se pochybnost nepodaří rozptýlit, je třeba mít za to, že žaloba byla podána včas.“ (citované rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz).

V posuzovaném případě o datu doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného není pochyb a ani sporu mezi účastníky řízení. Pokud jde o datum podání žaloby, tak nelze bez pochyb vyloučit včasnost jejího podání. Žaloba byla sice soudu doručena dne 19. 8. 2015, tedy po patnácti dnech od datace žaloby, avšak z poštovního razítka na obálce není zřejmý den jejího podání na poště. Jelikož se soudu nepodařila rozptýlit pochybnost o datu podání žaloby, je třeba mít za to, že žaloba byla podána včas.

Žalobkyně v žalobě namítá, že odvolání bylo včasné, neboť bylo podáno zmocněncem žalobkyně dne 27. 4. 2015 e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu a dne 4. 5. 2015 bylo doplněno o zaručený elektronický podpis. Žalovaný zastává názor, že odvolání bylo učiněno bez elektronického podpisu dne 27. 4. 2015 a potvrzeno s elektronickým podpisem dne 5. 5. 2015, tj. po uplynutí pětidenní lhůty. Žalobkyně však tvrdí, že podání opatřené elektronickým podpisem učinila již dne 4. 5. 2015 v 15:01 hodin. Okamžikem doručení je přitom moment, kdy se elektronická zpráva stane dostupná elektronické podatelně úřadu, nikoliv moment, kdy se úředník dostaví na pracoviště a elektronickou zprávu otevře (rozsudek NSS ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 - 79). Žalobkyně navrhuje, aby byla zajištěna přijatá datová zpráva z ePodatelny, odchozí datová zpráva obsahující potvrzení o doručení podání, odchozí datová zpráva obsahující předmětné podání od provozovatele e-mailové služby centrum.cz, a dále aby byl proveden znalecký posudek znalcem z oblasti IT. Dále žalobkyně namítá, že neshledává využití procesních lhůt zneužitím práva. Žalobkyně nemůže vědět, proč její zmocněnec postupoval dle § 37 odst. 4 s. ř. a zastává názor, že podání ve lhůtě, které umožňuje zákon, nemůže být posuzováno jako jednání *in fraudem legis*. Z tohoto důvodu navrhuje provést výpověď jejího zmocněnce M. J..

Žalovaný ve svém písemném vyjádření uvádí, že otázku včasnosti podání odvolání a jeho následné potvrzení je nutno posuzovat nejenom ve smyslu dodržení lhůt, ale i v tom směru, zda šlo v případě podání ze dne 4. 5. 2015 o podání nové, potvrzení původního podání učiněného dne 27. 4. 2015, či o doplnění podání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“). Podání s elektronickým podpisem učiněné dne 4. 5. 2015 je zcela totožné s podáním učiněným dne 27. 4. 2015. Je zcela zřejmé, že v daném případě nemůže jít o doplnění odvolání, neboť text podání je zcela totožný. Pokud tedy žalobce cestou svého zmocněnce zašle správnímu orgánu zcela totožné podání, jedná se, dle žalovaného o podání nové, opakovaně zaslané. Za tohoto stavu je nutno podání ze dne 4. 5. 2015 vyhodnotit jako opožděné. Kromě již uvedeného žalovaný vyhodnotil způsob, který žalobkyně (resp. její zmocněnec) zvolil k „potvrzení“ odvolání, jako zneužití procesních práv, které nepoživá právní ochrany. Z obsahu spisu nevyplývá žádná překážka, která by zmocněnci bránila podat odvolání rovnou v elektronické podobě s uznávaným elektronickým podpisem, kdy zmocněnec ani neuvedl žádný závažný důvod, který mu v tom bránil, přičemž

uznávaným elektronickým podpisem v danou dobu prokazatelně disponoval, nehledě na tu skutečnost, že zmocněnec měl v uvedenou dobu zřízení datovou schránku, kterou mohl kdykoliv užít.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti. Dne 10. 4. 2015 bylo zmocněnci žalobkyně, Ing. M. J., doručeno prostřednictvím datové schránky rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání proti tomuto rozhodnutí (§ 83 odst. 1 s. ř.) tedy uplynula v sobotu dne 25. 4. 2015. V pondělí dne 27. 4. 2015 v 7:13:04 zmocněnec žalobkyně doručil správnímu orgánu I. stupně odvolání prostřednictvím e-mailu bez uznávaného elektronického podpisu. Následně v pondělí dne 4. 5. 2015 v 15:00:36 zmocněnec žalobkyně odeslal správnímu orgánu I. stupně potvrzení odvolání e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem. Potvrzení odvolání bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno na elektronickou podatelnu dne 5. 5. 2015. V předkládací zprávě ze dne 11. 5. 2015 správní orgán I. stupně uvádí, že dne 5. 5. 2015 obdržel od Ing. M. J. odvolání proti rozhodnutí, odeslaného dne 4. 5. 2015 elektronicky s elektronickým podpisem.

Dle § 37 odst. 4 s. ř. podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálhopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

Dle § 40 odst. 1 písm. c) věta před středníkem s. ř. pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den.

Spornou otázkou v souzené věci bylo, zda odvolání podané elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu dne 27. 4. 2015 bylo doplněno či potvrzeno včas ve smyslu § 37 odst. 4 s. ř. ve lhůtě 5 dnů od jeho podání. Ze správního spisu krajský soud ověřil, že zmocněnec žalobkyně dne 27. 4. 2015 podal proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí odvolání prostřednictvím elektronické pošty bez uznávaného elektronického podpisu. Od 27. 4. 2015 tak počala běžet pětidenní lhůta pro potvrzení podání, kdy její konec připadl na sobotu 2. 5. 2015, tudíž dle § 40 odst. 1 písm. c) s. ř. byl posledním dnem lhůty nejbližší pracovní den, tj. pondělí 4. 5. 2015. Ze správního spisu vyplývá, že zmocněnec žalobkyně podání potvrdil e-mailem opatřeným uznávaným elektronickým podpisem odeslaným v 15:00:36 dne 4. 5. 2015 (pondělí). Na příslušném dokumentu správního orgánu I. stupně je tímto orgánem vyznačeno, že potvrzení podání bylo doručeno až 5. 5. 2015. U elektronických podání je však podstatné, kdy bylo podání správnímu

orgánu skutečně doručeno (dodáno) a nikoli, kdy se s tímto podáním příslušný pracovník seznámil.

Zdejší soud se zabýval i tvrzením, že otázku včasnosti podání odvolání a jeho následné potvrzení je nutno posuzovat nejen ve smyslu dodržení lhůt, ale i v tom směru, zda šlo v případě podání ze dne 4. 5. 2015 o podání nové, potvrzení původního podání učiněného dne 27. 4. 2015, či o doplnění podání ve smyslu § 37 odst. 4 s. ř. Rozdílem mezi potvrzením a doplněním podání, jak vyžaduje § 37 odst. 4 s. ř., se věnoval závěr č. 121/2012 Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu (dostupný na adrese www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravni-mu-radu.aspx), ve kterém je uvedeno, že „*pro potvrzení nebo doplnění podle § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu již není třeba opakovaně učinit podání znova, ale lze jej pouze stvrdit podpisem osobně u správního orgánu, případě jiným způsobem odstraňujícím možnou pochybnost o autenticitě původního podání.*“ Žalovaný tedy interpretoval § 37 odst. 4 s. ř. nesprávně, dovodil-li, že podání s elektronickým podpisem učiněné dne 4. 5. 2015 bylo podání nové. V souladu s výše citovaným závěrem Poradního sboru Krajský soud konstatuje, že v případě podání ze dne 4. 5. 2015 šlo o doplnění původního podání ze dne 27. 4. 2015 o zákonem požadovanou formu, tj. dle § 37 odst. 4 s. ř.

Na základě shora uvedeného má krajský soud za to, že odvolání doručené správnímu orgánu I. stupně dne 27. 4. 2015 bylo ve smyslu § 37 odst. 4 s. ř. dne 4. 5. 2015 potvrzeno včas a z tohoto důvodu nemohlo být žalovaným zamítnuto jako opožděné.

Ostatní žalobkyní navrhované důkazy soud neprováděl, protože to bylo vzhledem k procesní situaci nadbytečné.

Na základě výše uvedeného krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrokem II. soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. o tom, že v řízení procesně úspěšná žalobkyně má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně ve výši 25.984 Kč tvoří:

- A) zaplacený soudní poplatek ve výši 8.000 Kč (žaloba 3.000 Kč, kasační stížnost 5.000 Kč),
- B) náklady za zastupování žalobkyně advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) jako odměna za zastupování ve výši 12.400 Kč za 4 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) AT, tj. převzetí zastoupení, sepsí žaloby, sepsí kasační stížnosti a účast na jednání před soudem dne 7. 4. 2016 (odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3.100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT),

C) hotové výdaje:

- cestovné vyúčtoval zástupce ve výši 3.231 Kč za 582 km á 3,80 Kč (cesta z Prahy do Olomouce a zpět). Soud zástupci přiznal cestovné vypočtené dle § 158 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů ve výši 3.184 Kč [výpočet: 290 km ze sídla zástupce do sídla KS Ostrava – pobočka Olomouc a zpět dle mapy.cz, tj. 580 km; spotřeba dle technického průkazu je 5,7 l/100 km krát 29,70 Kč (cena benzínu 95 oktanů dle vyhlášky č. 385/2015 Sb.) = 169,29/100 = 1,69 Kč + 3,80 Kč (dle téže vyhlášky) = 5,49 Kč (sazba za 1 km jízdy) násobeno 290 km = 1.592 Kč, tj. celkem 3.184 Kč];

- 4 x režijní paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT za provedené úkony právní služby, tj. 1.200 Kč;

- 12 půlhodin promeškaného času, za něž náleží náhrada ve výši 12 x 100 Kč dle § 14 odst. 1 písm. a) AT, tj. 1.200 Kč.

Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem DPH, náleží mu zvýšení odměny a hotových výdajů o 21 % z částky 17.984 Kč, tj. 3.777 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení zástupce žalobkyně tak činí 29.761 Kč.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o. s. ř.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 7. dubna 2016

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně